

rende Del, udgør da kun 700 Kr., men trækker man den nuværende Formueskat, som er 95 Kr., fra disse 700 Kr., vil den nye Skats Nettobeløb kun blive i alt 605 Kr., og denne Familie ejer da efter Skattens Ikrafttræden fremdeles 49 395 Kr. Det kan man dog ikke kalde Konfiskation, dette Ord kan overhovedet slet ikke bruges i denne Forbindelse. Man indvender saa: Ja, men en saadan Skat vil kvæle alt, hvad der hedder Sparsommelighed, og saa vil vi atter synke ned i Stenalderens Huler, for Sparsommelighed er jo Kilden til al Rigdom her i Verden. Lad os se lidt paa denne personlige rent private Sparsommelighed, se, om den vilde blive kvalt af en saadan Skat. Lad os tænke os en ung energisk Mand, der intet ejer, sætte Bo og gifte sig. Hvis han nu i Løbet af saa og saa mange Aar havde Ud-sigt til at erhverve sig en Formue paa 50 000 Kr. med efterfølgende Formueskat paa 605 Kr. vilde han saa sige til sig selv: Nej, det er dog ikke Ulejligheden værd at spare, for naar jeg har sparet 50 000 Kr. sammen, saa kommer Staten og tager de 605 Kr. fra mig. Vilde fornuftige Mennesker anstille et saadant Ræsonnement? Aldeles ikke. Hvis det er sparsommelig anlagte Folk, vil de selvfølgelig vedblive at spare uanset Skatten, fordi dennes Beløb i Virkeligheden er ganske ubetydeligt. Eller lad os tage et andet Eksempel: En Familie paa 5 Personer ejer 100 000 Kr. Lad os tænke os, at Skatten bliver 6 pCt. deraf, saa vil den nye Merskat i alt andrage 4 755 Kr., men denne Families Restformue vil alligevel være 95 245 Kr. Det er det, de andre Partier kalder Konfiskation, men det er en afgjort Misbrug af dette Ord. Eller en Familie paa 5 Personer ejer 200 000 Kr.; de skal efter Professor Birks Udkast svare i Skat 10 pCt. deraf, det vil sige, de kommer af med 17 455 Kr. i Merskat, men de har fremdeles tilbage en Restformue paa 182 545 Kr. Denne Familie kan leve godt og fedt alligevel. Hertil kommer saa endelig, at den nuværende Formueskat jo skal bortfalde indtil 1930. Det var, hvad jeg i Korthed ønskede at sige om denne Formueskat.

Til Trods for at Forslaget er meget moderat og yderst forsigtigt formuleret af Professor Birck, og til Trods for at vi Socialdemokrater er optraadt meget beskedent med dette Krav, har dog, som sagt, Kapitalistklassen allerede rejst sig til Kamp mod os. Jeg er nu overbevist om, at en Kamp inod os paa dette Grundlag vil

føre til Nederlag for de andre. Jeg vil anbefale Venstremændene: Gaa ud til Husmændene og Landarbejderne og tal imod Formueskat, og De skal se, at De finder absolut ingen Ørenlyd der. Og hvem bør vel have Medlidenhed med disse faatallige Mennesker, der har suget deres uhyre Rigdomme til sig væsentlig ved at udbytte Arbejderne? Modstanderne raser altsaa, og vi ser saaledes det ærede Medlem Hr. Martin Hansen skrive i Venstrebladene: Formueskatten vil fuldstændig lamme Erhvervene og fremkalde Arbejdsløshed. Jeg ved nu ikke, hvorledes det ærede Medlem egentlig vil bevise det. En Gaardmand, der f. Eks. ejer 50 000 Kr., vil han bidrage til at fremkalde Arbejdsløshed, fordi han maa betale nogle ganske faa Hundrede Kroner mere i Skat? Absolut ikke. Eller at en Mand, der ejer 100 000 Kr., skal af med dette førortalte yderst beskedne Beløb, vil det afføde nogen som helst Arbejdsløshed? Nej, tværtimod, Statsgældens Afbetaling vil netop hæve Kronen, vil netop skaffe mere Arbejde. En saadan Formueafgift eller Skat vil netop bidrage til nu i denne daarlige Tid at skaffe bedre økonomiske Forhold, end der nu er. Den højtærede Landbrugsminister (Madsen-Mygdal) har ligeledes faret haardt frem mod denne Skat. Han siger i Nykøbing paa Sjælland den 7. Oktober disse Ord: Det er en Lykke, at saa lidt som muligt af den opsparede Kapital gaar ind i Statskassen. Nu synes jeg for Resten, det er en farlig Lære for den højtærede Landbrugsminister at gaa ud og forkynde, at det er en Lykke, at saa lidt som muligt gaar ind i Statskassen. Disse rødmossede umiddelbare Mennesker paa Landet, mange af dem i alt Fald, optager jo Landbrugsministerens Udtalelser ganske naivt, og adskillige af dem er saa dristige, at de endogsaa handler derefter. Vi hørte for nylig under den Debat, som det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen indledede, at af 1 000 undersøgte Landbrugere havde $\frac{3}{4}$ betalt for lidt i Skat.

Se, denne Kendsgerning og disse Udtalelser viser efter mit Skøn en daarlig Samfundsfølelse, en daarlig Moral, en daarlig økonomisk Moral og et uheldigt Livssyn. Under den Skattedebat, der førtes her forleden, blev det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen beviselig mødt med Uvillie og Vrede. Kan man virkelig være det bekendt? Det forekommer mig, at den højtærede Finansminister efter det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussens